

הממשל הצבאי

ל ידך יודע כי ישנו רק מכשיר אחד המגן על המדינה מפני מכול נורא של מעשי חבלה וריגול. מכשיר זה הוא האיטור החל על ערביי ישראל לעזוב את כפריהם ולנסוע לעיר הסמוכה, בלי רשיון-תנועה מטעם המושל הצבאי. הצורך ברשיון זה מונע בעד המרג' לים והחבלנים מלנוע חופשית בישראל, לביצע את זממם המתועב. רשיון זה עומד כחומת-פלדה בין בטחון המדינה ובין אבדנה. **כל ילד יודע זאת — כי כך שמענו פעמים בלתי-ספורות מפייהם של דוברי הכטחון המוסמכים — ראשי משרד-הבטחון בכבודם וכעצמם.**

ל כן, מה נורא לראות כיצד מורמת סכין ודוגית נגד בטחון המדינה! מה נורא לשמוע כי משהו דורש את ביטול הצורך ברשיונות התנועה! מי העז לנעוץ את החרב בגב הכטחון? מי מציע לתת למרגלים ולחבלנים חופש תנועה? לא, אין המדובר בכבודים הידועים זה מכבר — קומוניסטים, אנשי איחוד, פעילי הרעיון השמי ושאר עוכרי ישראל. הפעם נפלה השלהבת בארזים.

שומו שמיים: ראשי משרד הבטחון הציעו השבוע, באמצעות שר-הבטחון עצמו, להחזיר לערביי ישראל את החופש לנוע בכל הארץ, פרט לנגב ולירושלים! והציבור הנדום, החרד לבטחון המדינה, יכול להסיק רק אחת מן השתיים: או שראשי משרד הבטחון מוכנים למכור את בטחון המדינה תמורת כמה קולות ערביים למפא"י בבחירות הקרובות, או שראשי משרד הבטחון שיקי רן במזיד ככל אשר אשר אמרו מזה עשר שנים על הממשל הצבאי.

ינני רוצה להאמין כי דויד בן גוריון מוכר את בטחון המדינה. המס' קנה תהיה עגומה מדי. לכן — לטובת המדינה — הינני מניח את ההנחה השניה. עזרתי ואנשי-הצרו פשוט שיקרו.

לפני שנה הופיע בדבר מאמר ארוך בשם "מול מאה ושמונים אלף", שנכתב לפי הנחיות ראשי משרד הבטחון והממשל הצבאי. מאמר זה סקר ברצינות ובפרוטרוט את כל הנימוקים לקיום הממשל ושיטותיו. בין השאר קבע המאמר: "חובת ההוד' קקת (של הערבים) לרשיון התנועה, יוצרת את הלחץ הדרוש ומטעימה את תלותו של התושב בחסדו והנרצונו הטוב של מנהיגיהם הממשל... והבחה היא שרוב האוכ' לוסיה הערבית תזוקק לרשיונות בצאתה, ועלידי כך תוקנה לה תחושת רתיעה ויר' שג גם הפקוח הדרוש עליה".

כמלים אחרות: רשיון-התנועה הוא חיוני. האם קרה בינתיים משהו ששינה את המצב? האם ערביי ישראל שינו, לדעת המושל, את עורם?

קרה בדיוק ההפוך. לדעת המושל הצבאי החמיר המצב הרבה יותר, כי בשנה האחרונה החלה התארגנות לאומית רצינית בין ערביי ישראל. והרי, לדברי המאמר: "כלל גדול בתורת הממשל הצבאי — לא תהיה התארגנות ערבית לאומית בגבולותינו!" **משמע שלפי תפיסת המושל החמיר המצב שכעתיים. אם כן, מדוע הציע הוא לשר-הבטחון לביטול את הרשיונות החיוניים לבטיחות המדינה?**

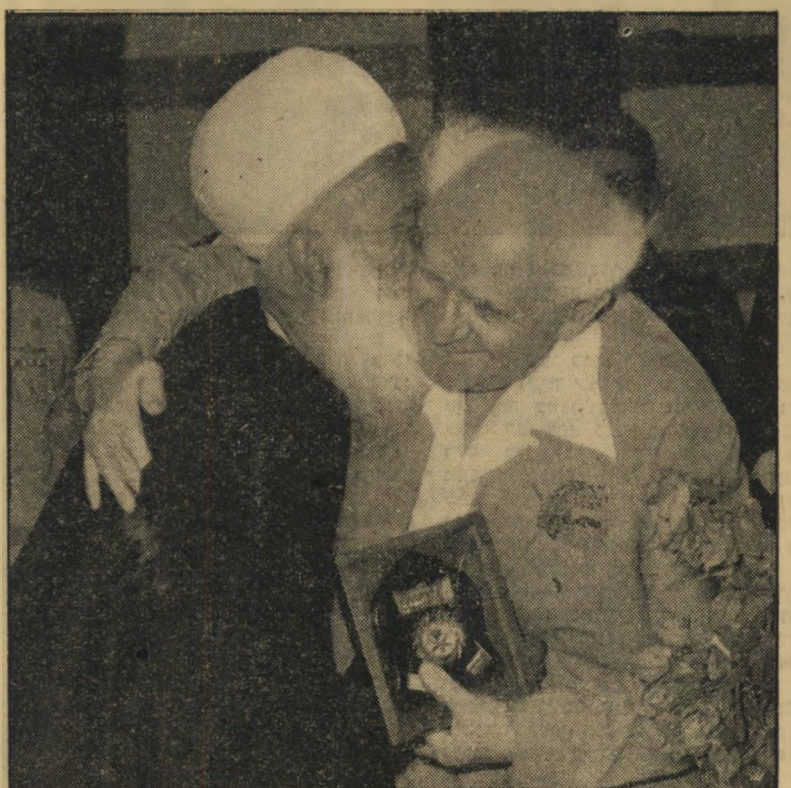
תרון התעלומה הוא, כמובן, שאני שי משרד הבטחון יודעים היטב שאין

כל קשר בין בטחון המדינה לבין הצורך ברשיונות-תנועה. שיטת הרשיונות לא באה מעולם להגן על כטחון המדינה, וביטולה לא תפגע בבטחון זה.

אם כן, לשם מה נוצרה שיטה נפסדת זו, שהפכה את ערביי ישראלי במשך 11 שנה לשונאים מושבעים של המשטר הקיים?

המטרה הראשונה היתה למנוע בעד הערבים מלהגיע לשוק-העבודה. הממשל ידע כי האוכלוסיה הערבית זועקת לעבודה, אחרי שחלק גדול של אדמותיה הטובות הופקע באמללות שונות. הוא רצה למנוע את סיפוק הדרושה — תוך תיאום עם ההסתדרות.

ערבי העוסק בפעולה פוליטית, שאינה לטובת מפא"י או שותפיה, יודע מראש כי הוא מסכן לא רק את רשיון-התנועה שלו, אלא גם את רשיונם של אביו, דודו, ודודו. כל אלה יישארו רעבים ללחם, ללא אפשרות להגיע למקום עבודה. ומכיון שהממשל חשבה מאד בחיי הערבים, מופעל כאן לחץ עצום — ביום הבחירות וכל השנה. יתכן שחשוב למנוע בעד מוחמד מנצרת מלקבל עבודה בחיפה. יתכן שחשוב כי מוחמד לא יחזור לאדמתו, שהובטחה כבר לקיבוץ של השומר הצעיר, הצריך להתבסס כדי לפתח בנחת את רעיונות אחת-העמים. אולי גם חשוב שמוחמד לא יקים רשימה שתגוול קולות מן הקוילינגים של מפא"י.

נשיקה ערב בחירות

אולם מה לזה ולבטחון המדינה?

נשי משרד-הבטחון מציעים לבטל את הצורך ברשיונות בשעות היום, מחוץ לאזור ירושלים והנגב. הם מציעים זאת תחת לחץ, מתוך חשש כי אחרת תוצא ברחוב העברי דעתם של אותם המס'ים פים מזה שנים לביטול הממשל הצבאי — ושהצליחו לגייס מסביב לדגל זה את אהדת ההמונים ואת תמיכתם המוצהרת של מאות מגדולי ישראל בכל שטחי החיים. **התפתחות זו השפיעה גם על המפלגות. יתכן כי בכנסת כבר נוצר, לפני הבחירות הקרובות, רוב למען ביטול כל הממשל הצבאי. כי הערבים, המהווים כ-11% מאזרחי ישראל, יכולים לביטול חור כ-12 או 13 ח"כים — ובצורה זו לשנות לחלוטין את מערכת הכוחות בצמרת המדינה.**

אנשי הממשל, הלובשים את מדי צה"ל (ובכך מטילים צל על שמו ודגלו של הצבא) שאין לו קשר (עמם) יודעים מתי לסגת. דעתם היא, כנראה, כי נסיגה קטנה עתה עדיפה על תבוסה מוחצת מחר. ביטול

שיטת-הרשיונות יפייס את רוב הכנסת, וימנע את ביטול הממשל עצמו. **השבוע פיקחי השבוע המסוכן לבטחון המדינה ולשלומה. כי המי שך קיום הממשל הצבאי, כמו קיומו עד כה, הוא אסון לאומי.**

ממשל אינו תלוי במערכת רשיונות-התנועה, כפי שסבורים כמה אנשים נאיביים. הרשיון הוא רק אחד הכלים הרבים במחסן הנשק של מוסד זה. במקרה הצורך אפשר לתת רשיון, ללא שינוי המצב. הבה וניתן שוב את רשות הדיבור לדבר: "השיעבוד הטוטאלי של כל החי"ים בממשל (הצבאי) לצרכי הכי"טחון הוא יחיד במינו... שליטתו ופיקוחו (של הממשל) הוא הרבה יותר ממתן רשיונות יציאה וכניסה, ממעצור ארמיניסטרטיבי, מד הגלייה ומושיפוט צבאי מהיר.

... הממשל הצבאי הוא תפיסה בטיחנית כוללת, החובקת בורועותיה החוקיות את כל החיים בגבולות הממשל: מקבלת רשיון-יציאה ועד קבלת סיכנות מקומית להפצת תוצרת מפעל (יהודי) כלשהו מחוץ לאזור הממשל. מתוכן החגיגה בכפר ועד לסידורי-החבורה לילי בית-הספר.

כל רשות (ממשלתית) שהותר לה לפעול כאן הודרכה תחת ידיו של הממשל, כל פעולה כפופה, למעשה, לאישורו."

זהו, במילים פשוטות, הטרור הטוטאלי, בנוסח הפאשיסטי המובהק, או, לפי סגנונו המתוק של אותו מאמר: "הכל שועבד לצר" כי הבטחון, כפי שאנשי הממשל מבינים אותו, אפשר שהדבר היה רצוני גם מחוץ לאזורי הממשל. במלים אחרות: לדעת ראשי משרד-הבטחון היה כדאי להנהיג מש"ט זה גם באוכלוסיה העברית. מה לא עושים למען הבטחון?

כוד דויד בן-גוריון לגשק שייכים ערביים ודרוזיים. יכול מנחם בגין להצטרף בחברת בדואי מכובר מילדי-ספוחיו של המושל. יכולות מפ"ם ואחדות-העבודה לג'צל את מות האחריות הקולקטיבית ולהציע הצעות יפות ללא סיכון עצמי —

אם לא יבוטל הממשל הצבאי כמלואו ולאחר, עד כדי פירוק המנגנון שלו, לא ישתנה הרבה. המושל הצבאי יוסיף להכתוב למשרד הפנים את מי למנות כראש המועצה המ' קומית, להורות למשרד-החקלאות למי לתת את הטרקטור, להכין רשימה של תלמידים שיתקבלו לסמינר של משרד-החינוך, הוא יוסיף להגלות ולעצור כל מי שיוק לחש' בון הבחירות של מפא"י, לסגור את מקו' מות העבודה בפני מי שאיננו מוצא חן בעיניו (על ידי הידברות ישירה עם לשכת' העבודה), ולאחוז בכל שאר עשרות מכשירי הדיכוי אשר הוא משתמש בהם עתה, כפי שהוא מודה בגאחה — למען בטחון המדינה." **כל אותם הגורמים האפלים, שהתעשרו מערשק האוכלוסיה הי' ערבית ומשורר אדמותיה, תחת חסות הממשל — יוסיפו לעשות חיל, לטובת המפלגות הקשורות בהם ולטובת להקה גדולה של ציפוררטרף פרטיות.**

ערביי ישראל יוסיפו לחיות במשטר קולוניאלי. שנאתם את הממשלה תתרחב ותת'עמק — והיא תהפוך בסוף לשנאת-המדינה.

ממשל הצבאי הוא סרטן. אין טעם לשים עליו תחבושת, או לדקרו בסיכה. לגידול ממאיר זה יש רק תרופה אחת — לחתוך אותו, כולה מיד.